

Dansk Landbrug
Axelborg 4 sal
Vesterbrogade 4 A
1620 København V

Landområdet
J.nr.
Ref.
Den 7. september 2007

Omfanget af vurdering og vilkårsfastsættelse i en tillægsgodkendelse efter lovens § 12, stk. 3 til allerede kapitel 5- godkendte husdyrbrug

Dansk Landbrug har i brev af 22. maj 2007 bedt om, at Skov- og Naturstyrelsen melder klart ud, at der f.eks. i forbindelse med opførelse af gyllebeholder eller ensilageplads på husdyrbrug, der i forvejen har en miljøgodkendelse skal kunne meddeles en forenklet tillægsgodkendelse.

Ved meddelelse af tillægsgodkendelse skal alene de relevante miljøforhold, der har direkte relation til den ansøgte ændring vurderes.

Dansk Landbrugs ønske bryder på afgørende punkter med grundlaget for den nye lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Reglen i husdyrlovens § 103 fastsætter, at et husdyrbrug bliver omfattet af tilladelse efter § 10, godkendelse efter § 11 eller § 12 fra det tidspunkt, hvor husdyrbruget foretager ændringer eller udvidelse af anlægget.

Det fremgår specifikt af lovens § 15, at "godkendelse af husdyrbrug efter lovens § 11 og § 12, hvor ansøger har ejede eller forpagtede arealer, som drives under samme CVR-nummer skal endvidere indeholde en godkendelse af bedriftens arealer."

Loven fastlægger en pligt til, at myndighederne foretager en samlet vurdering af forureningspåvirkningen på miljøet samt andre påvirkninger. Dette princip gælder for alle ansøgninger om etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug. De mellemstore brug op til IPPC-grænsen (§ 11- husdyrbrug) skal have godkendt hele anlægget (§ 11, stk. 2) og bedriftens arealer (§ 15) første gang, der meddeles godkendelse(r) efter loven.

Reglen om godkendelse af bedriftens samlede arealer gælder også for husdyrbrug, der skal godkendes efter § 12 (uanset om det er stk. 2 eller stk. 3).

Spørgsmålet er herefter omfanget af vurderingen og vilkårsfastsættelsen af et husdyrbrug, som allerede er godkendt efter miljøbeskyttelseslovens § 33.

Allerede miljøgodkendte husdyrbrug efter miljøbeskyttelsesloven skal godkendes efter reglerne i lovens § 12, stk. 3. Reglen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, 2. pkt.

Herudover fastsætter loven en række stramninger i forhold til ammoniak, lugt og et krav om en samlet arealgodkendelse på bedriften.

Miljøklagenævnet har den 16. juli 2007 afgjort en sag om, hvorvidt etablering af to gyllebeholdere til opbevaring af husdyrgødning kræver godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, jf. nu husdyrlovens § 12, stk. 3. (vedlagt).

Det fremgår af nævnets bemærkninger, at det i administrativ praksis er antaget, at der foreligger godkendelsespligt, hvis der etableres et nyt forurenende anlæg på en bestående virksomhed, herunder den potentielle risiko for forurening, der er knyttet til håndteringen og opbevaringen af forurenende stoffer, hvorfor godkendelsesmyndigheden har pligt til at vurdere om til- og frakørsel til en listevirksomhed vil kunne ske uden væsentlige, miljømæssige gener for de omboende.

Miljøklagenævnet finder derfor, "at etableringen af gyllebeholderne er underlagt godkendelsespligt i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, 2. punktum, og at det tilkommer godkendelsesmyndigheden i første instans at tage stilling til, om og i bekræftende fald på hvilke vilkår miljøgodkendelse kan meddeles. I den forbindelse bemærkes, at husdyrbruglovens § 12, stk. 3, bestemmer, at husdyrbrug, der er omfattet af lovens § 12, stk. 1, ikke må udvides eller ændres på en sådan måde, som kan indebære forøget forurening, uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse af udvidelsen eller ændringen.

Etableringen af gyllebeholderne forudsætter herefter, at ansøger indgiver ansøgning herom til Hedensted Kommune i overensstemmelse med de nu gældende bestemmelser i husdyrbrugsloven, jf. husdyrbruglovens § 12, stk. 3."

Miljøklagenævnet fastsætter endvidere, at kravet om projektets behandling efter husdyrbrugloven indebærer, at den for nævnet verserende landzone-sag må betragtes som uaktuel, og derfor skal behandles efter husdyrbrugloven.

På denne baggrund ophæver Miljøklagenævnet kommunens afgørelse idet etableringen af de to gyllebeholdere kræver godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, 2 pkt., nu husdyrbruglovens § 12, stk. 3.

Det fremgår af bemærkningerne til § 12, stk. 3, at i modsætning til godkendelser af husdyrbrug fra 75 dyreenheder, hvor der er tale om en godkendelse af hele husdyrbruget første gang der sker en udvidelse, er husdyrbrug omfattet af § 12 allerede godkendt efter miljøbeskyttelsesloven, jf. dog verserende sager, som er omfattet af overgangsreglerne i forslagets kapitel 10. Som udgangspunkt er det alene udvidelsen eller ændringen, der skal godkendes som et tillæg til den allerede eksisterende miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelsesloven. Hvis der er givet godkendelse efter forslagets § 12, stk. 2, skal godkendelsen af udvidelsen eller ændringen gives som et tillæg

til denne godkendelse. I tilfælde, hvor den eksisterende produktion ikke kan adskilles fra udvidelsen eller ændringen, eller hvor der er skærpede krav til eksempelvis ammoniaktabet eller lugtgener, kan det dog være nødvendigt at tage vilkår op for hele husdyrbruget og tilpasse godkendelsen i forhold til den eksisterende godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven. Det generelle krav til ammoniakreduktion vil dog kun blive stillet til nyanlæg eller staldanlæg, der renoveres, jf. bemærkningerne til § 34, stk. 3.

Der er desuden blevet stillet spørgsmål om det i forbindelse med lovændringen er muligt at stille skærpede krav til en miljøgodkendelse i den 8-årige retsbeskyttelsesperiode.

Følgende fremgår af den kommenterede miljøbeskyttelseslov p. 501:

”Det er meget tvivlsomt, om tilsynsmyndigheden ved udvidelser eller ændringer, der foretages i retsbeskyttelsesperioden, kan skærpe de vilkår, der er fastsat i den oprindelige godkendelse. Udgangspunktet må nok være, at det er udelukket, jf. KFE 1983.21, der er nærmere omtalt i kommentaren til § 34, stk. 1, pkt. 1.4. På den anden side kan virksomheden være nødt til at acceptere, at forureningens omfang fastholdes på det oprindelige niveau gennem vilkår for den samlede virksomheds drift. Den praktiske konsekvens heraf kan så være, at virksomheden er tvunget til at gennemføre forurenende begrænsninger på de bestående anlæg m.v. Det må derfor antages, at der ved udvidelser eller ændringer kan fastsættes vilkår om begrænsning af forurening fra den eksisterende virksomhed, hvis formålet hermed alene er at sikre, at forureningen efter udvidelsen eller ændringen ligger på det hidtidige niveau.”

Miljøstyrelsen har bekræftet, at dette fortsat er praksis.

Om større ændringer, se side 501 i den kommenterede Miljøbeskyttelseslov.

Miljøstyrelsen har endvidere oplyst, at en tillægsgodkendelse udløser en ny 8-årig retsbeskyttelse, men alene for det nye anlæg. Det er det samlede anlæg, der revurderes også selvom en del af anlægget har en længere retsbeskyttelse, fordi det er senere godkendt. Det er Miljøstyrelsens regelfortolkning, at der ikke i forbindelse med en revurdering kan påbydes nye skærpede krav til den del af anlægget, som fortsat nyder retsbeskyttelse. Modifikationen hertil er de afbrydelsesårsager, som er fastsat i miljøbeskyttelseslovens § 41 a.

Nedenfor er beskrevet konsekvenserne for hhv. en revurdering og en udvidelse af et kap-5 godkendt husdyrbrug.

Ud fra ovenstående samt på baggrund af de generelle stramninger, der er vedtaget i medfør af loven, er det således vurderingen, at kommunalbestyrelsen skal vurdere den samlede forurening fra anlægget i relation til den ønskede udvidelse (kumulation), samt at myndigheden skal fastsætte vilkår om begrænsning af forurening fra hhv. det nye anlæg og det eksisterende

anlæg/drift på husdyrbruget, hvis dette er nødvendigt i forhold til det samlede forureningstryk.

På dette punkt kan Dansk Landbrug's synspunkt derfor imødekommes et stykke hen ad vejen, idet en godkendelse efter lovens § 12, stk. 3 skal medtage de relevante miljøforhold, der har direkte relation til den ansøgte udvidelse.

Som ovenfor beskrevet er der imidlertid også indirekte forhold, som må medtages, idet en udvidelse eller ændring vil kunne medføre et behov for at skærpe allerede fastsatte krav. Det vil være nødvendigt for at fastholde og sikre, at forureningen efter udvidelse eller ændringen ligger på det hidtidige niveau (eks. at støjniveau eller transporter til- og fra ejendommen kun må ske på uændret niveau).

Hertil kommer så de skærpselser, der er en følge af den nye lov, eksempelvis arealgodkendelser efter § 15, samt nyt grundlag for lugtberegning. På baggrund af denne stramning vil der i forbindelse med anlæg af eksempelvis ny gyllebeholder eller ensilageplads muligvis være behov for en revision og ændring af allerede fastsatte vilkår.

På baggrund af praksis efter miljøbeskyttelsesloven samt lovgrundlaget efter den nye husdyrbruglov synes der således ikke grundlag for at kunne etablere en forenklet tillægsgodkendelse, som foreslået af Dansk Landbrug.

Med venlig hilsen

Sune Impgaard Schou